

Alkotmánybíróság

A Fővárosi Ítéltábla útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1325-01/2018
Érkezett:	2018 AUG 27. Kézbesítéssel
Példány:	1
Melléklet:	19 db
Kezelőiroda:	clu

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla 15 Pk. 50.005/2018/2. számú, a Nógrád Megyei Területi Választási Bizottság határozatainak bírói felülvizsgálatára irányuló ügyben hozott végzésének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérem továbbá, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26.§ (1) alapján folyó eljárásban vizsgálja meg a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (továbbiakban Ve.) 222. § (1) bekezdés alaptörvény-ellenességét is, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Pásztó városában 2018. augusztus 12-én időközi önkormányzati képviselőválasztást és polgármester-választást tartottak. A szavazás napján több olyan jogsértés is történt, amely sértette a relatív kampánycsend tilalmát, illetve több ponton sértette a választási eljárások alapelveit. Választópolgárként 2018. augusztus 15-én kifogással éltem a Pásztói Helyi Választási Bizottságnál (továbbiakban HVB), formailag kifogástalan módon, törvényes határidőben. A HVB kifogásomat fellebbezésnek minősítette, s azt 2018. augusztus 16-án áttette a Nógrád Megyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB). Erről a tényről a HVB elnökének 2397-58/2018. számú levele alapján értesültem. (E levél a felülvizsgálati kérelem 2. számú mellékleteként csatolva, 2018.08.16-án vettem át.) Már maga az áttétel ideje jogsértő, mert a Ve. 226. § kimondja: „A fellebbezést a választási iroda az ügy összes iratával a beérkezése napján felterjeszti a fellebbezés elbírálására jogosult választási bizottsághoz.” Ha tehát a HVB fellebbezésként értelmezte a beadványt, akkor a beérkezés napján kellett volna átadnia azt. A Nógrád Megyei Területi Választási Bizottság több helytelen tényállítás mellett érdemi

vizsgálat nélkül elutasította a beadványt a 3/2018. (VIII. 17.) és 4/2018. (VIII. 17.) számú, Salgótarjánban 2018. augusztus 17-én kelt határozataiban, e határozatokat elektronikus úton 2018.08.17-én kézbesítették részemre. A határozatok egyébként nem felelnek meg a Ve. 46. § f) pontjának, mert azt a TVB tagja írta alá, nem annak elnöke. A TVB határozatai ellen jogi képviselőm útján elektronikusan és az iratokat személyesen benyújtva 2018. augusztus 20-án felülvizsgálati kérelemmel éltem. A Fővárosi Ítéltábla 2018. augusztus 22-én hozott 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzésében érdemi vizsgálat nélkül elutasította a kérelmet, arra hivatkozva, hogy abban nem utalok személyes érintettségemre. Ez ténszerűen bizonyíthatóan téves megállapítás, mert a benyújtott felülvizsgálati kérelem 3. pontjában kifejezetten szerepel, hogy: „A kifogás fellebbezéseként való minősítése, és úgymond a fellebbezéssel támadott határozatok azonosításának hiánya a benyújtott kérelem félreértelmezése. Mivel ezáltal [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] megfosztották a törvényes kifogásolás lehetőségétől, a jelen felülvizsgálattal támadott másodfokú határozatok egyértelműen jogszabálysértőek.” Azaz a felülvizsgálati kérelem utal egy személyes jogsérelemre, hiszen jogi képviselőm utal rá, hogy törvényes jogomtól fosztott meg a HVB és a TVB döntése. A Fővárosi Ítéltábla végzésének indoklása tehát szövegszerűen ellentétben áll a felülvizsgálati kérelemmel, mert abban konkrét személyes érintettség, személyes jogsérelem szerepel. Az Ítéltábla úgy értelmezi a személyes érintettséget, hogy annak a választás eredményére kell vonatkoznia, de a vonatkozó jogszabály expressis verbis azt írja elő, hogy az ügyben kell személyes érintettséget igazolni. Felülvizsgálati kérelmemben szövegszerűen utaltunk arra, hogy az eljárás során állampolgári jogaim, a jogorvoslathoz való jogom sérült. Téves, félrevezetően szűkítő tehát azt állítani, hogy a választás eredménye kapcsán kellene személyesen érintettnek lennem, hiszen a felülvizsgálati kérelem az eljárás egészének törvényességére is vonatkozik. A felülvizsgálatban érintett határozattal kapcsolatos eljárásjogi és formai hibákban egyértelműen érintett vagyok, így az ügyben való érintettségem egyértelmű. A Fővárosi Ítéltábla 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzése iratellenes abban a tekintetben is, hogy az indoklásban megállapítja, hogy a HVB-hez beadványom 2018. augusztus 16-án érkezett meg, amelyet a HVB még aznap továbbított a TVB részére. Megállapítja továbbá, hogy a 2018. augusztus 16-án érkezett kérelem fellebbezéseként való értelmezését kifogásoltuk a felülvizsgálati kérelemben. Mint arra a felülvizsgálati kérelemben szövegszerűen rámutattunk, s bizonyítékkal alátámasztottuk, hamis tényállítás, hogy a beadvány 2018. augusztus 16-án érkezett volna meg a HVB-hez. A Fővárosi Ítéltábla végzésének indoklása tehát szövegszerűen ellentétben áll a beadott felülvizsgálati kérelemmel, s többszörösen valótlan állításokat tartalmaz. Nem csupán a fellebbezéseként értelmezést támadtuk, hanem utaltunk a HVB és TVB eljárási hibáira.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Ve. 232. § (5) alapján a választási eljárásokban hozott határozatok bírósági felülvizsgálatával kapcsolatos döntés ellen jogorvoslatnak helye nincs. A jogorvoslati lehetőségeket tehát az eljárás során kimerítettem, ezzel kapcsolatban más ügy nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzés 2018. augusztus 22. napján érkezett meg jogi képviselőmhöz. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz 3 napon belül nyújtható be.

Az Alkotmánybíróság honlapján található tájékoztatás szerint: „Elektronikus úton kizárólag az elsőfokú bíróság útján lehet alkotmányjogi panaszt benyújtani, ha törvény az alkotmánybírósági eljárásra okot adó bírósági eljárásban az elektronikus kapcsolattartást lehetővé vagy kötelezővé teszi. Az alkotmányjogi panasz elektronikus úton történő benyújtására egyébként (pl. az Alkotmánybírósághoz történő benyújtására) nincs lehetőség.” (Forrás: <https://alkotmanybirosag.hu/alkotmanyjogi-panasz-az-abtv-27-%C2%A7-a-szerint>) Tekintettel arra, hogy a Ve. alapján zajló bírósági felülvizsgálati kérelemben elektronikus kapcsolattartásnak van helye, az elektronikus kapcsolattartás lehetőséggel kívánok élni, s az elsőfokú bíróság útján elektronikusan nyújtom be a panaszt tekintettel annak rendkívül nagy terjedelmére.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az Alaptörvény XXIV. cikke kimondja, hogy: „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.” Az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése a bíróságok számára is előírja a pártatlan, tisztességes eljárást, a (7) bekezdése szerint: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A XXIV. cikk (1) bekezdésben foglalt indoklási kötelezettség és a tisztességesség alapelvének kimondása alapján a tény, hogy az általam benyújtott kérelmeket nem vizsgálták, s az indoklásokban mind a TVB mind a Fővárosi Ítéltábla valótlanítást állított nyilvánvalóvá teszi, hogy az ügyeket nem megfelelő körültekintéssel, nem tisztességesen vizsgálták, így nem élhettem a jogorvoslati lehetőségekkel, amelyeket az Alaptörvény XXVIII. cikkének (7) bekezdése előír. Felülvizsgálati kérelmemben is rámutattunk arra, hogy a HVB és a TVB eljárása megfosztott attól a jogomtól, hogy kifogással éljek, amelyet a Ve. 208.§-a garantált számomra.

Hangsúlyozom, az ügy érdemében hozott döntések tartalmától függetlenül nem élhettem a Ve. által garantált kifogási jogommal, mert kérelmemet fellebbezésnek minősítették, majd pedig érdemi vizsgálat nélkül elutasították. Emellett nem részesültem az Alaptörvényből eredő azon jogommal sem, hogy a döntéseket megfelelő indoklással, tárgyi tévedésektől mentesen, a tisztességes eljárás elveit szem előtt tartva lássák el az eljáró hatóságok. A valótlanítástokat ugyanis az eljárás valamennyi fokán folyamatosan állították a hatóságok, annak ellenére is, hogy a valós tényeket ügyiratokkal támasztottam alá. Azaz a hatósági és

bírósági indoklások lényegében hazugsággal vádoltak meg. A 2016. évi CL törvény 5. § (2) bekezdése alapján ügyfélként megilletett volna az a jog, hogy a jogaimat megismerjem, s hogy a hatóságok jogaimnak gyakorlását előmozdítsák, segítsék. A hatóságok eljárási hibái, folyamatos és sorozatos valótlan tényállításai tehát ügyfélként sértették meg alapvető jogaimat. A tény, hogy a kifogásban, sőt a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogi kérdésekben mind a mai napig nem kaptam tényszerű állásfoglalást, lehetetlenné tette számomra, hogy jogaimat megismerjem, a hatályos jogszabályok jogalkalmazói értelmezését megismerve a későbbiekben élhessek állampolgári jogaimmal. Függetlenül attól, hogy kifogásom tartalmával kapcsolatban a hatóságok milyen döntést hoztak, vagy fognak hozni a jövőben, ügyfélként megillet az az alapvető jog, hogy az eljárás minden tekintetben törvényes és tisztességes, az indoklások pedig alaposak, s tényeken alapulók legyenek, hiszen az eljáró hatóságok csak minden tekintetben körültekintő eljárásban mozdíthatták volna elő a jogaim gyakorlását, ehelyett lényegében akadályoztak. Személyes érintettségemet az a tény alapozza meg, hogy a törvényben meghatározott jogommal élve fordultam a hatóságokhoz, de a hatóságok nem garantálták a tisztességes eljáráshoz való jogomat, a jogaim gyakorlását nem segítették elő. Nem a választási eljárás során a jelöltek által elkövetett jogsértések, választásetikai kérdések szolgálnak jelen alkotmányjogi panasz alapjául, hanem a jogalkalmazók sorozatos valótlan állításai, a határozatok tartalmi és formai hiányosságai. Beleértve mindebbe azt is, hogy a Fővárosi Ítéltábla indoklása is több ponton önkényes, a felülvizsgálati kérelem tartalmának szempontjából ügydöntően hiányos. A bírósági felülvizsgálati kérelemben és a jelen alkotmányjogi panaszban is arra hivatkozom, hogy állampolgárként fordultam a hatóságokhoz, de a tisztességes eljáráshoz való jogom, a joggyakorlásom hatósági előmozdításának kötelezettsége is sérült. A Ve. alapján jogom volt kifogással élni, ehhez nem kellett a választási eredmények tekintetében érintettnek lennie.

Az én állampolgári jogaimnak érvényesülése független attól, hogy a választási eredményeket bármely szerv hogyan határozza meg. Érintettségem abban áll, hogy a kifogással kapcsolatos, majd a jogorvoslati eljárás során az alapvető jogaimat sértették meg. Az Ítéltáblának azt kellett volna megvizsgálnia, hogy a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozatokkal és az azokat megelőző eljárással kapcsolatban fennáll-e a személyes érintettségem.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy Magyarország demokratikus jogállam, az R) cikk (2) bekezdése pedig azt, hogy a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek. A B) cikk (1) bekezdése a jogbiztonság elvére utal. Ez önmagában nem alapjog, hanem származtatott jog, de a bírói döntés és az azt megelőző eljárás során elkövetett alapjogi jogsértések együttese már alkalmas a jogbiztonság elvének megsértésére is. Ugyanígy nem önálló alapjog az R) cikk (2) bekezdésén alapuló általános jogérvényesség elve sem, de az eljárásban a különféle eljárásokban a hatóságok, sőt a bíróságok törvények felett állóként,

önkényesen értelmeznék jogszabályokat. A kifogásolt bírói döntés és az azt megelőző eljárás számtalan módon bizonyítja, hogy sérült az Alaptörvény e két pontja, hiszen maguk a jogalkalmazók követtek el sorozatos jogsértést, ráadásul a jogszabályi környezet sem egyértelmű. Sérült továbbá a felülvizsgálati eljárásban az alapjog, hogy megfelelő indoklást kapjon az a személy, aki a hatóságokhoz, majd a bíróságokhoz fordul. (Vesd össze: XXIV. cikk (1) és XXVIII. (7)) Maga az Ítéltábla ismét meg egy olyan valótlan állítást, amelynek valótlanságára vonatkozóan a felülvizsgálati kérelem is egyértelműen utal és bizonyítékot csatol

hozzá.

Jelen eljárás során felmerül az a kérdés, hogy előfordulhat-e jogszerűen olyan eset, hogy egy kérelem – bármilyen ügyben – úgy megy végig a jogorvoslati szinteken, hogy a jogalkalmazók az indoklásban sorozatosan irat-, kérelem- és bizonyítékellenes, hamis adatokat, állításokat tüntetnek fel s nem vizsgálják a kérelem, az iratok és a bizonyítékok valós

tartalmát.

Amennyiben jogszerű az, hogy a jogalkalmazók sorozatosan hamis tényeket tüntetnek fel, s ezáltal érdemi vizsgálat nélkül utasítanak el beadványokat, akkor lényegében kiüresedik a jogorvoslatok intézménye, ami alapvető alkotmányjogi kérdést vet fel. A HVB, a TVB és a Fővárosi Ítéltábla is megkerülte azt, hogy az iratokat, bizonyítékokat, indoklásokat érdemben vizsgálja. Ráadásul a jogorvoslat több szintjén iratok és bizonyítékok ellenére hamis tényeket ismételtek meg úgy, hogy azok valótlanságát a kérelmező bizonyította, az ügy iratai alapján egyértelmű a valós tényállás. A HVB a kifogást fellebbezésnek értékelte, hogy elkerülhesse az állásfoglalást, de törvényellenesen nem tárgynapon, hanem azt követően továbbította az iratokat, tehát törvényt sértett. A TVB határozata nem felel meg a határozatokkal szemben támasztott formai követelményeknek, emellett indoklása nyilvánvalóan hamis tényeket állít. A Fővárosi Ítéltábla végzése iratellenesen azt állítja, hogy a felülvizsgálati kérelemben nem hivatkoztunk személyes érintettségre, holott ez szövegszerűen cáfolható. Az Ítéltábla viszont ezáltal elkerülte azt, hogy a kérelmet és az azt megelőző eljárást érdemben vizsgálnia kelljen. Így elkerülhette, hogy meg kelljen állapítani, hogy a HVB késve terjesztette fel a beadványt, s az tartalma szerint egyébként sem volt fellebbezés. Elkerülhette továbbá azt, hogy a TVB határozatának formai elemeit és tartalmát vizsgálnia kelljen, azaz ki kelljen mondania, hogy a határozatot nem az arra jogosult írta alá és hogy az indoklás hamis tényeket állít.

Alapvető alapjogi jelenti-e a tisztességes eljáráshoz és a megfelelő indokláshoz való jog azt, hogy az eljáró hatóságok és bíróságok nem állíthatnak olyat az indoklásban, amely tényszerűen ellentétes a benyújtott iratok tartalmával, a benyújtott bizonyítékokkal?

Alapvető alapjogi kérdés az is, hogy meddig terjed az egyes eljáró hatóságok azon joga, hogy egy beadványt annak tartalma szerint bíráljanak el? Ha a beadvány – mint a jelen ügyben – jogszerű határidőn belül kifogásként érkezik, s szövegszerűen is kifogást kíván emelni a kérelmező, akkor tekinthető-e az adott beadvány fellebbezésnek? Ennek eldöntése azért alapvető, mert a jelen ügyben eljáró hatóságok egy kifogást fellebbezésnek minősítettek,

majd azt arra való hivatkozással utasították el, hogy nem nevesíti a megfellebbezett határozatokat. Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy nem nevesítette, hiszen azokat nem kívánta megfellebbezni. Ezzel viszont az első fokon eljáró HVB megkerülte azt, hogy az ügyben állást kelljen foglalnia, hiszen a fellebbezést a TVB felé kellett továbbítani. Alapjogi kérdés tehát, hogy a beadvány tartalma szerinti elbírálásának lehetősége eredményezheti-e azt, hogy: 1. a kérelmezőt megfossza egy jogorvoslati lépcsőtől. 2. olyan formai elvárásokat támasszon a kérelemmel szemben, amely annak vizsgálat nélküli elutasítását vonja maga után, pedig ha a beadványt a címe és a kérelmező szándéka szerint bírálták volna el, akkor azt érdemben kellett volna vizsgálni.

A tisztességes eljárás elve jelenti-e azt, hogy a hatóságoknak körültekintően, formai és tartalmi szempontból kifogástalan határozatokat kell hoznia? A jelen ügyben van ugyanis olyan határozat, amellyel szemben formai kifogások emelhetők, ám a beadványok érdemi vizsgálat nélküli elutasítása azt eredményezte, hogy ezeket a szempontokat a bíróság nem is vizsgálta, hiszen a határozatokat és a megelőző eljárásokat érdemben nem vizsgálta. Ha a bíróság vizsgálja a kérelmet, a határozatot és az azt megelőző eljárást, akkor e formai hibákat is figyelembe kellett volna vennie.

A jogorvoslati szintek mindegyikén volt tehát olyan törvénysértés, vagy eljárásjogi hiba, amely alapvetően lehetetlenné tette azt, hogy a jogaimat gyakoroljam. Mindez független attól, hogy a választási szervek és az Ítéletábla megalapozottnak találhatta volna a relatív kampánycsend megsértését, s megsemmisíthette volna a kifogásolt választási cselekményt. E kérdések eldöntése mérlegelési jogkörön nyugszik, s e kérdések érdemi vizsgálatára az eljárásban nem is került sor. Jelen alkotmányjogi panasz során véleményem szerint azt kellene elsősorban vizsgálni, hogy a jogalkalmazók elkerülhetik-e úgy a tényleges állásfoglalást jogi kérdésekben, hogy hamis tényeket állítanak, s bizonyíthatóan félreértelmezik a benyújtott beadványok egyértelmű szövegét.

Az Alaptörvény rendelkezéseinek megsértése a bírói döntést alapvetően befolyásolta, ugyanis az Alaptörvényből eredő jogomnál fogva a tisztességes eljárás kikényszerítése és a megfelelő, tényszerűen igaz állításokon alapuló hatósági indoklások előírása a felülvizsgálati eljárás feladata lett volna. A bírósági eljárás is felveti a pártatlanság és tisztességes eljárás követelményeinek megsértését, mert a felülvizsgálati kérelemben megemlített egyes körülményeket, jogsértéseket egyáltalán nem vizsgálta a bíróság. Ezek vizsgálatának elmulasztása alapján pedig a kérelem olyan értelmezését tette lehetővé, amelyek alapján azt vizsgálatra alkalmatlanként el lehetett utasítani. A bíróság ugyanis az érintettséget kizárólag egyetlen paraméter mentén vizsgálta, s ezzel nyilvánvalóan lehetetlen feltételt állított a kérelem befogadhatósága szempontjából. A bíróság tehát – szándékosan vagy gondatlanságból – de nem vizsgálta meg az összes, a kérelem szempontjából döntő körülményt, amelyre a felülvizsgálati kérelem hivatkozik.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

- Az Alaptörvény Alapvetés című szakaszának
  - B) cikke (1);
  - az R) cikk (2) bekezdése;
  - a T) cikk (1) bekezdése;
- Az Alaptörvény Szabadság és felelősség című szakaszának
  - XXIV. cikk (1) bekezdése;
  - XXVIII. cikk (1) bekezdése
  - XXVIII. cikk (7) bekezdése;
  - I. cikk (3) bekezdése
- Az Alaptörvény az állam című szakaszának
  - 28. cikke;
  - 35. cikke (1) bekezdése.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Fővárosi Ítéltábla 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzése több ponton alaptörvény-ellenes. A következőkben ezeket a pontokat fejtem ki. Az Alaptörvény Alapvetés című részében szerepel a B) cikk (1) bekezdés, az R) cikk (2) bekezdés és a T) cikk (1) bekezdése, tehát nem önálló alapjogokról, sokkal inkább alkotmányjogi általános elvekről van szó. Nem kívánok önálló jogsérelemre hivatkozni ezek esetében, de az ügy egészében, más jogok érvényesítésének hiányában ezek is sérültek. A jogállamiság elvéből következik, hogy egyetlen hatóság, sőt bíróság sem értelmezheti önkényesen a jogszabályokat. Az R) cikk (2) bekezdése kimondja, a törvények mindenkire érvényes, afölött senki nem állhat. Az eljárás során a hatóságok súlyos formai, eljárásjogi hibákat vétettek, miközben ha ezek a hibák a kérelmezői oldalon merülnek fel, automatikusan érvénytelenséget vonnának maguk után. A T) cikk (1) bekezdése kimondja, hogy a jogszabályok általános magatartási szabályokat mondhatnak ki. A már eddigiekben, s a következőkben bemutatottakból látszik, hogy az eljáró hatóságok nem tartották be az általános, törvényekben meghatározott magatartási normákat.

A XXIV. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott tisztességes eljárás és indoklási kötelezettség elve sérült az eljárás több pontján. A HVB a határidőben benyújtott, formailag

kifogástalan kifogásomat fellebbezésnek minősítette, ezzel megfosztott egy jogorvoslati szinttől, hiszen ő maga nem foglalt állást, így ha jogaimat érvényesíteni akartam, már csak bírósági felülvizsgálattal élhettem. Vétett a HVB a tisztességes eljárás elve ellen akkor is, amikor az általa fellebbezésnek minősített beadványt nem a fellebbezés továbbítására nyitva álló határidőben, hanem az azt követő napon tette át a TVB-hez. Meg kell jegyezni, hogyha a választási eljárás bármely pontján az ügyfél nyújt be késve egy kérelmet, vagy nyilatkozatot, akkor az elkésettévé eleve érvénytelen, a határidők az ügyfélre nézve jogvesztőek, a hatóság azonban mindenféle szankció nélkül késhetett. Szintén e bekezdés írja elő azt, hogy a hatóságoknak döntéseiket megfelelően indokolniuk kell. A HVB-től mind a mai napig nem kaptam arra vonatkozó tájékoztatást, hogy mely tartalmi elemek alapján tekinti az általam benyújtott kifogást fellebbezésként. A TVB határozatai több ponton iratellenes indoklást, hamis tényállításokat tartalmaznak. Ezek a hamis tényállítások azonban alkalmasak arra, hogy az ügyfél jogait csorbítsák. A TVB tévesen állapítja meg, hogy a HVB a hozzá érkezett beadványt tárgynapon továbbította a TVB felé. E hamis állítás alkalmas arra, hogy elfedje a valós tény, nevezetesen azt, hogy a HVB a dokumentumot késve továbbította. Ez egyrészt tisztességtelen, másrészt ütközik a megfelelő indoklás kötelezettségébe. A TVB formai hibára hivatkozik, amikor azt állítja, hogy beadványomban utalnom kellett volna a választási eredményeket megállapító határozatokra, s így formai hiba okán vizsgálat nélkül elutasít. Hamis tény állít, hiszen az önálló kifogásban – lévén eredeti eljárás – nem lehet szükség egy másik határozatot támadni. Ekkor ugyanis valóban fellebbezésről lenne szó. Tisztességtelenek a TVB határozatai abban a tekintetben is, hogy ők maguk formai, tartalmi hiányosságokra hivatkozva érdemi vizsgálat nélkül elutasítanak, miközben a határozatok nem felelnek meg a Ve. vonatkozó formai előírásainak, hiszen azt a TVB egyik tagja írta alá, holott a törvény kifejezetten az elnök aláírását tartalmazó határozatot nevesíti érvényesként. A TVB határozatai szerint érdemi vizsgálat nélkül utasították el a beadványomat, valójában azonban tettek a beadvány egyes részeire vonatkozó tartalmi, érdemi megállapításokat. Tisztességtelen ez abban a tekintetben, hogy ugyanakkor nem foglaltak állást olyan konkrét, a beadványban megfogalmazott kérdésekben, amelyek a további eljárás szempontjából kulcsfontosságúak lettek volna, s előmozdították volna, hogy az ügyfél megismerje jogait, azokat hatékonyabban tudja képviselni.

A Fővárosi Ítéltábla megsértette a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti rendelkezést, amikor megfosztott attól a lehetőségtől, hogy jogorvoslati kérelmemet érdemben megvizsgálja. A Ve. 222 (1) bekezdése alapján az ügybeli érintettség hiányára hivatkozik, s azt állítja, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz a személyes érintettségre történő utalást, pedig ilyen utalást tényszerűen tartalmaz a felülvizsgálati kérelem. A felülvizsgálati kérelem szövegétől eltérve azt állítja az indoklásban, hogy általános választói érdeksérelemre (a választások tisztaságának elvére hivatkozom), holott a felülvizsgálati kérelemben határozottan kifejtem, hogy 1. megfosztottak a kifogás jogától, amikor kérelmemet szándékaim ellenére fellebbezésként értelmezték, 2. a TVB határozatainak hamis állításai megfosztottak attól a jogomtól, hogy a kérelmemet tisztességes eljárásban, megfelelő, tényeken alapuló

indoklással lássák el. Tehát nem csupán általános, elvi, a választást etikai szempontból érintő jogsértésekre hivatkozom, hanem az eljárás során engem ért, eljárásjogi jogsértésekre is. Ez megalapozza a személyes érintettséget, ráadásul szövegszerűen szerepel a felülvizsgálati kérelemben, tehát hamis az az állítás, hogy konkrét, a személyemet érintő jogsértésre nem hivatkozom. Nevesítettük ugyanis a jogsértést, sőt a megfelelő jogszabályi helyre is hivatkoztunk. A végzés indoklásában szó szerint szerepel, hogy az Ítéletábla a képviselőválasztás eredményében való közvetlen érintettséget keresett, s azt nem talált. Azonban az Ítéletábla tévesen, s a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti rendelkezést sértő módon értelmezi ilyen szűken az érintettség fogalmát. Hangsúlyozottan utaltunk a felülvizsgálati kérelemben arra, hogy az eljárásjogi hibák eredményezik a személyes érintettségemet, hiszen megfosztottak attól, hogy 1. megfelelő indoklást kapjak 2. kifogást nyújthassak be 3. a fellebbezésnek minősítéssel olyan formai elvárásokat támasztottak a kérelmemmel szemben, amelynek okán elutasították azt, holott az tartalma, formája és szándékom szerint kifogás volt. S mint ilyen, érdemi vizsgálatra alkalmas lett volna. Az ügy nem maga a választási cselekmény, abban valóban nem vagyok személyesen érintett. A Ve. 231. § (4) alapján a „bíróság a sérelmezett határozatot, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja.” Tehát a bíróságnak a határozatot és az azt megelőző eljárást is vizsgálnia kell. Tehát az ügy fogalma alatt a teljes eljárást érteni kell. Érintettségem pedig kérelmezőként, s a felülvizsgálati kérelemben nevesített jogaim sérelme okán kétséget kizáróan igazolható. Azzal azonban, hogy az Ítéletábla a Ve. 222. § (1) bekezdését indokolatlanul szűken értelmezte, megfosztott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti azon jogomtól, hogy érdemi jogorvoslattal éljek, hiszen érdemi vizsgálatra alkalmatlannak minősítette beadványomat. Ráadásul megismételte a TVB határozatának bizonyítottan hamis tényállítását, holott annak valótlanágát a rendelkezésére álló bizonyítékok egyértelműen igazolták.

Az Alaptörvény 28. cikke előírja, hogy a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, így a bíróság a Ve. 222. § (1) bekezdésének túlzottan szűk értelmezésével vétett e szabály ellen, hiszen a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati lehetőségetől fosztott meg a szűk, s egyébként megfelelő indoklás nélkül maradó értelmezésével. Azzal, hogy a Ve. vonatkozó paragrafusát ilyen szűken értelmezte, vétett az ellen az elv ellen is, hogy a jogszabályt erkölcsös és a közjónak megfelelő célt szolgálóként kell értelmezni. Azáltal, hogy a bíróság nem ismerte el a személyes érintettségemet, tulajdonképpen azt mondta ki, hogy nincs arra vonatkozó jogom, hogy a hatóságok indoklása egy általam benyújtott kérelem esetén ne tartalmazzon valótlanágot, hazugságot. Azaz nincs olyan jogom, amely sérelmet szenved az által, hogy egy általam kezdeményezett eljárásban a hatóságok valótlanágot állítanak. A valótlanágot bizonyítékokkal igazoltam, de a bíróságtól nem kaptam erkölcsi elégtételt, mert úgy értékelte, hogy az az eljárási hiba, hogy téves adatok alapján utasítanak el egy eljárás során nem elégséges ahhoz, hogy érintettségemre hivatkozzak.

Az Alaptörvény 35. cikkének (1) bekezdése kimondja, hogy a választásoknak meg kell felelnie a sarkalatos törvényben meghatározottaknak. A választási eljárásról szóló törvény ilyen

sarkalatos törvény. A bíróság úgy foglalt állást – véleményem szerint alaptörvény-ellenes módon –, hogy a választási alapelvek sérülése nem konkrét jogi sérelem, holott ha a választási eljárás során sérül a törvény bármely rendelkezése, akkor az eljárás már nem a törvényben meghatározott módon zajlik, tehát sérül az Alaptörvény 35. cikkének (1) bekezdése is.

Ugyancsak sérül az Alaptörvény 35. cikkének (1) bekezdése akkor, amikor a választási szervek által elkövetett eljárásjogi hibákat és valótlan tényállításokat a bíróság nem tartja érdemesnek arra, hogy érdemben vizsgálja azokat, mert álláspontja szerint nem sérül a kérelmező személyes joga akkor, ha az általa kezdeményezett eljárás során a választási szervek megsértik a jogszabályokat. A sarkalatos törvény rögzíti a jogorvoslati eljárás pontos menetét, azok formai és tartalmi kritériumait egyaránt, tehát ha a jogorvoslati eljárás nem felel meg tökéletesen a sarkalatos törvény szövegének, akkor sérül az az alapjog, hogy a választásokat a sarkalatos törvényben meghatározottak szerint kell lefolytatni. A jogorvoslati eljárás ugyanis éppúgy a választási eljárás része, mint a jelöltállítás vagy maga a szavazás aktusa.

Jelen alkotmányjogi panaszom nem arra irányul, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság egy negyedik eljárási fokként bírálja felül a bírói döntést, ezt fontosnak tartom leszögezni. Annak eldöntése azonban alapvető alkotmányjogi kérdés, hogy a bíróság megfelelően biztosította-e a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati lehetőséget, azaz a felülvizsgálati kérelmet megfelelően alapos, alkotmányos indokkal utasította-e el. Kérdés továbbá, hogy az eljárás egésze megfelel-e az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott tisztességes eljárás és indoklási kötelezettség elvének akkor, ha az indoklások valótlanságokat állítanak, s az eljáró hatóságok maguk sértik meg az eljárási szabályokat, mindezt bármiféle következmények nélkül megtéve. A formailag törvénysértő TVB határozatok önmagukban is megalapozzák azt a tényt, hogy a hatóságok nem voltak maradéktalanul tisztességesek az eljárás során, ez pedig önmagában alapjogi sérelem. Ezzel kapcsolatban a Fővárosi Ítéltábla nem foglalt állást, sőt maga is megismételte a valótlanságokat, tehát megfosztott attól az alkotmányos jogtól, hogy egyértelmű választ kapjak arra: jogszerű, tisztességes, megfelelően indokolt eljárásban lett-e elutasítva a beadványom. Álláspontom szerint nem, de ebben a kérdésben máig nem kaptam egyértelmű választ. További kérdés, hogy az Alaptörvény 35. cikkének (1) bekezdése érvényre jut-e akkor, ha a választási eljárás során a bekezdésben nevesített szabad választói akaratot úgy befolyásolják, amelyet a vonatkozó sarkalatos törvény határozottan tilt. Szintén alapvető kérdés, hogy a választási szervek bizonyíthatóan hamis tényállításai és eljárási hibái esetén megvalósul-e a hivatkozott bekezdés azon rendelkezése, hogy a választási eljárásnak a sarkalatos törvényben meghatározott módon kell zajlania.

Bár a jelen ügy nempere eljárársban került elbírálásra, a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapvetően vonatkozik a bírói eljárásokra. S előírja a tisztességes bírói eljárás elvét. Tekintettel arra, hogy a bíróság a felülvizsgálati kérelemmel és a csatolt bizonyítékokkal ellentétesen megismételte a megtámadott TVB határozatok valótlan tényállítását, megsértette a tisztességes, pártatlan

eljárás elvét, mert – bár erre az indítvány alapvetően kérte – nem vizsgálta meg a bizonyítékokat, s nem biztosította a kérelmező számára azt a jogot, hogy ügyét a valós tények, bizonyítékok alapján, pártatlanul bírálják el. Sérti továbbá a bíróság ezt a cikket az által is, hogy nem indokolja meg egyértelműen, hogy a Ve. 222. § (1) bekezdése szerinti személyes érintettség vizsgálatakor miért kizárólag azt vizsgálja, hogy a kérelmező a választás eredményében személyesen érintett-e. A felülvizsgálati kérelem egyértelműen nevesíti a kérelmező jogsérelmeit, erről azonban az Ítéletábla nem vesz tudomást, nem foglal ezekről egyértelmű állást. Mivel a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott személyes érintettség, s jogsérelmek esetében nem történik bírói állásfoglalás, úgy tűnik a felülvizsgálati kérelmet részleteiben nem ismerő, csak a végzést olvasó személy számára, hogy a kérelmező valóban nem terjesztett elő ilyen körülményt. Ez sérti a tisztességes és pártatlan eljárás elvét, mert a beadványt részlegesen értelmezve olyan következtetést vont le, amely a beadványt érdemi vizsgálatra alkalmatlanná tette. A tisztességes eljárás elve megkövetelte volna, hogy az indoklás kimondja, hogy a kérelemben foglaltakat miért nem tekinti személyes érintettségnek, ehhez képest – valótlannul – az indoklás azt állítja, hogy a kérelemben nem terjesztettem elő ilyen körülményt. Mindezt azért, mert az Ítéletábla csak azt vizsgálta, hogy hivatkoztam-e a képviselőválasztás eredményében való személyes érintettségemre. Tehát egy nyilvánvalóan lehetetlen körülményt, hiszen arra nem hivatkozhattam. Nem említi meg viszont, hogy az ügy egészében való jogsérelmekre hivatkoztam, azokról nem foglal állást.

c) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A Ve. 222. § (1) bekezdése kimondja, hogy a választási szervek döntése ellen az ügyben érintettek fordulhatnak a bírósághoz felülvizsgálati kérelemmel, ugyanakkor a jogszabály nem határozza meg az érintettség fogalmát. E hiányosságra az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott.

A tény, hogy a jogszabály nem határozza meg az érintettség fogalmát azzal a lehetőséggel jár, hogy a jogalkalmazó szabadon, lényegében univerzálisan dönthet az érintettségről. Ez történt a jelen alkotmányjogi panasz elbírálása során is. Ugyanakkor más összetételű bíróság ugyanezen beadvány esetében kimondhatta volna az érintettséget, mert semmiféle jogszabályi előírás nem vonatkozik erre, a kérelmező vagy jogi segítője nem tud tényszerűen felkészülni az érintettség bizonyítására. Sérül ezáltal az Alapvetés B) cikkének (1) bekezdésében kimondott alapelv, hiszen demokratikus jogállamban a kérelmezőnek a jogszabályok alapján fel kell tudni mérnie, hogy jogosult lehet-e az adott eljárásra. A kérelmező ugyanakkor nem feltétlenül jogtudó ember, ezért jogi segítséget kérhet, de a törvényben egyetlen olyan utalás sincs, amelynek alapján bármely jogi szakember egzakt módon ki tudná mondani azt, hogy az érintettséget a bíróság bizonyítottan fogja-e tekinteni. A Ve. a bírósági felülvizsgálati eljárásban jogi képviselőt ír elő, ezzel a kérelmezőre meglehetősen komoly anyagi terhet is ró, de a Ve. 222.§ (1) bekezdése alapján lényegében csak a szerencsén múlik, hogy az eljáró bíróság a személyes érintettséget elfogadja-e.

Önmagában azonban nem feltétlenül lehet hivatkozni a B) cikk (1) bekezdésére, hiszen ez csupán egy alapelv, erre az Alkotmánybíróság már több döntésében rámutatott. Ugyanakkor az I. cikk (3) bekezdése kimondja, hogy: „Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.” A tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot a XXIV. cikk (1) bekezdése rögzíti, a bírósághoz fordulás jogát pedig a XXVIII. cikk (7) bekezdése garantálja. Jogos érdek vagy jog sérelme esetén bárki jogorvoslatért folyamodhat.

Az általam már idézett I. cikk (3) bekezdése alapján az alapvető jogok korlátozhatók, de csak a feltétlenül szükséges mértékben. A jogorvoslati jogot tehát a törvényalkotó korlátozhatja, meghatározhatja azok körét, akik a felülvizsgálati kérelmet benyújthatják, de csak olyan módon, hogy az a feltétlenül szükséges mértéket ne haladja meg. Azzal, hogy a jogalkotó nem határozta meg egzakt módon azt, hogy kiket kell az ügyben érintettnek tekinteni, a szükséges mértéken túl korlátozta a bírósághoz fordulás jogát, sőt a tisztességes eljáráshoz való jogot is. A konkrét ügy esetében például egy többszörösen jogsértő eljárás során a hatóságok belekényszerítették a kérelmezőt, hogy a bírósági felülvizsgálati eljáráshoz folyamodjon, de az eljáró bíróság egy univerzális szabály alapján olyan helyzetet tudott teremteni, hogy az ügy a jogorvoslat lehetősége nélkül lezáruljon úgy, hogy a kérelem, az ügy tartalmi vizsgálata egyáltalán nem történt meg, tehát a hatóságok által elkövetett jogsértéseket soha senki nem vizsgálta. Ha a Ve. 222. § (1) bekezdése, vagy valamely értelmező rendelkezés egyértelműen rendezte volna azok körét, akik a bírósági felülvizsgálatot kezdeményezhetik, akkor nem fordulhatna elő olyan eset, hogy szűkebb vagy tágabb jogértelmezés esetén az egyik polgár jogvédelmet kap a bíróságon még a másikat érdemi vizsgálat nélkül elutasítják. Hangsúlyozom, ez azonos tartalmú jogügylet, sőt akár azonos beadvány esetén is előfordulhat pusztán annak függvényében, hogy ki értékeli a beadvány tartalmát. Álláspontom szerint az által, hogy a törvény nem határozza meg az ügyben érintettek körét, az arányosnál jobban sérül az I. cikk (3) bekezdésében előírt arányossági elv. Sérül továbbá a XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jog és a XXVIII. (7) bekezdése szerinti bírósághoz fordulás joga, mert a Ve. 222. § (1) bekezdése, vagy más rendelkezés alapján nem állapítható meg az, hogy mit kell érintettségnek tekinteni.

Az Alkotmánybíróság 11/1992. (III. 5.) AB határozat kimondja, hogy: „A jogállam alapvető eleme a jogbiztonság.” Ugyanez a határozat kimondja, hogy: „A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság

szempontjából az eljárási garanciák.” A jelen esetben a jogszabály nem egyértelmű, a norma címzettje számára nem előrelátható és kiszámítható az adott bekezdés jogi működése. Sőt, a jogintézmény, nevezetesen a bírósági felülvizsgálat működése sem, hiszen kétséges, hogy kit fog az adott bíróság érintettnek tekinteni. Mindezzel együtt a jogalkotó a korlátozhatja azok körét, akik egy adott ügyben a bírósághoz fordulhatnak (lásd I. cikk (3) bekezdése), de kizárólag a szükséges mértékben. Mivel a jogszabály nem egyértelmű, nem világos, hogy kiket kíván kizárni a jogalkotó a bírósághoz fordulás XXVIII. cikk (7) bekezdésében meghatározott alapvető jogból. Mivel a Ve. egyetlen rendelkezéséből sem vezethető le pontosan az érintettség joga, a kérelmezőnek nincs lehetősége a megfelelő módon élni a felkészülés jogával, nincs lehetősége a felülvizsgálati kérelem benyújtása előtt annak mérlegelésére, hogy a bíróság értelmezése szerint valóban érintettnek tekinthető-e. Éppen ezért, ha saját belátása szerint érintett, akkor komoly anyagi áldozatot kell hoznia annak érdekében, hogy felülvizsgálati kérelemmel forduljon a bírósághoz, hiszen a jogi képviselő kötelező. Ezt megtéve ugyanakkor előfordulhat, hogy bár az ügyben sérülő jogára hivatkozik, a bíróság elutasítja a kérelmet, mert egyszerűen csak szűken értelmezi a Ve. 222. § (1) bekezdését. A Ve. említett bekezdése tehát azért tekinthető alaptörvény-ellenesnek, mert nem biztosítja annak lehetőségét, hogy a kérelmező pontos szabályok alapján felmérje, hogy biztosított-e számára a bírósághoz fordulás joga. A jogalkotó tehát élhet a korlátozás jogával, de a bekezdés jelen formája alaptörvény-ellenes, mivel nem egyértelműsíti az eljárásban kizártak körét, illetve nem ad olyan feltételrendszert, amelynek alapján legalább hozzávetőlegesen megállapítható, hogy kiket kell az ügyben érintettnek tekinteni. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban azt is kifejtette: „A közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket”. [56/1991. (XI. 8.) AB határozat, ABH 1991, 454, 456.” Éppen ez az átláthatóság nem érvényesül akkor, ha maga a jogszabály pontatlan, s lehetőséget ad arra, hogy akár minden egyes eljárásban más kritériumok alapján vizsgálják ugyanazt a tényállást, nevezetesen az érintettség kérdését. Természetes, hogy minden ügy más és más, de mégis elvárható lenne legalább néhány olyan alapelv, amelyhez mérten vizsgálható az érintettség fogalma.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

E pont nem releváns, nem született olyan bírósági ítélet, amelynek felfüggesztését kérhettem volna. Nyilatkozom tehát, hogy nem indítványoztam bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Nyilatkozom, hogy ügyemben személyesen járok el, jogi képviselő segítségét nem vettem igénybe, így e mellékletet csatolnom nem szükséges.

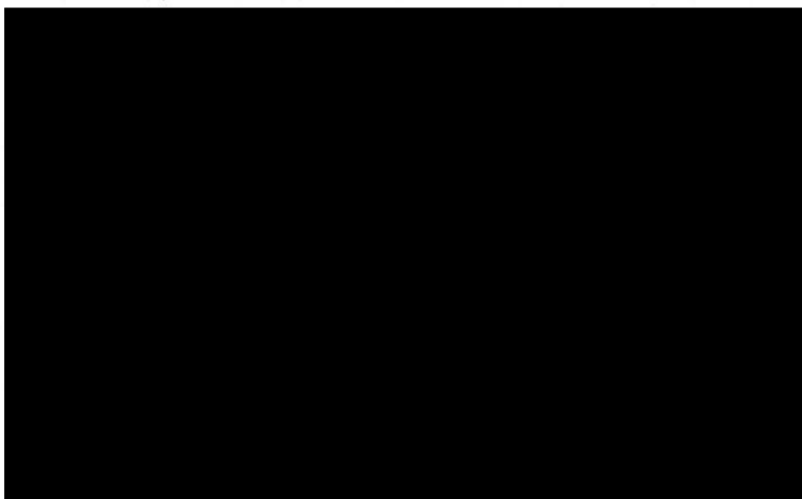
c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszem: Kijelentem, hogy a jelen alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Panaszomhoz csatolom a Főváros Ítéltáblához benyújtott felülvizsgálati kérelmet annak mellékleteivel együtt. Kijelentem, hogy az ügyben személyesen érintett vagyok, mert a választási szervek és a Fővárosi Ítéltábla megfosztott attól a jogomtól, hogy a Ve. 208. § alapján állampolgári jogommal éljek, s kifogást emeljek a választási eljárással kapcsolatban. Személyesen érintett vagyok továbbá azért, mert az eljáró hatóságok és bíróság megfosztott a tisztességes eljáráshoz és a megfelelő indokláshoz való alapjogomtól azáltal, hogy döntéseikben sorozatosan hamis tényeket állítottak, s eljárásjogi, formai hibákat vétettek határozataik meghozatalakor. Ezek az eljárásjogi és formai hibák függetlenek az ügy érdemétől (a választás eredményétől), s kifejezetten engem mint az eljárás kezdeményezőjét érintettek hátrányosan, az én személyes jogaimat csorbították. Bizonyítékként csatolom a TVB 3/2018. és 4/2018. számú határozatainak másolatát és a Fővárosi Ítéltábla 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzésének másolatát.

Kelt: Pásztó, 2018. augusztus 24.

Mellékletek:

- A TVB 3/2018 és 4/2018 számú, VIII. 17-én kelt és kézhez kapott határozatai

- A TVB útján a Fővárosi Ítéltábla részére benyújtott felülvizsgálati kérelem és annak mellékletei (összesen 50 oldal terjedelemben)
- A Fővárosi Ítéltábla 15 Pk. 50.005/2018/2. számú végzésének másolata

